

[Holger Larsen.]

meget mere, det er Udgifter, der løber op i Millioner af Kroner.

Det er naturligvis ikke nemt at foretage Sammenligninger, men jeg tror, at naar man tager alt, ogsaa de helbredende og forebyggende Foranstaltninger, i Betragtning, tør man sige, at dette Lovforslags Udgifter er ikke saa forskrækkelige.

Jeg maa udtale min Glæde over de Refusionsregler, man har fundet. Jeg synes, at det derom nedsatte Udvalg har haft en meget heldig Haand. Jeg sigter naturligvis ikke til de $\frac{4}{7}$, som Staten skal betale —, det kunde for min Skyld godt være $\frac{5}{7}$, eller $\frac{6}{7}$ —, men jeg sigter til Delingen af de $\frac{3}{7}$, altsaa af Kommunernes Bidrag, hvor man har indført en Bestemmelse om, at Opholdskommunen kun skal betale den ene Syvendedel, og at de $\frac{2}{7}$ skal gaa ind til en samlet Fond og efter en samlet Opgørelse fordeles paa samtlige Kommuner.

Det er en Ordning, som i høj Grad tiltrænges. Det kan ikke nægtes, at hidtil har det været saaledes, at de Kommuner, som var mest smaalige, slap billigst, og det har jo aldrig været Tanken med denne Forsorg, at de skulde kunne slippe billigt, for Tanken har været, at den ogsaa paa Kommunerne skulde hvile saa retfærdigt som vel muligt.

Jeg skal slutte her, idet jeg anbefaler Lovforslaget til Tingets Velvilje. Jeg er ganske klar over, at et saa stort Forslag adskiller sig lidt fra de Brændselsforslag, vi tidligere har haft, hvor vi har ønsket hurtig Behandling, og jeg er ogsaa ganske klar over, at Lovforslaget skal i Udvalg; men jeg haaber og tror, at der skal kunne komme noget godt ud af dette Lovforslag ved Medvirken fra samtlige Partier.

C. O. Pedersen: Fra Venstres Side har det for lang Tid siden været bestemt, at det ærede Medlem Hr. Krag skulde være Ordfører i denne Sag; men desværre kan det ærede Medlem ikke være til Stede, og jeg skal derfor fremsætte de Bemærkninger, vi mener der er Anledning til at fremkomme med ved denne Lejlighed.

Det er jo et ret omfattende Lovforslag, den højtærede Minister har præsenteret os, det er et af de største, der har været præsenteret den danske Rigsdag saa længe, jeg har

været her — tre store Love sammenfattet i een med mange Bemærkninger og Bilag; desuden foreligger der en Betænkning af megen Interesse fra et Udvalg, som den højtærede Minister har nedsat i Sommer, og endvidere har den højtærede Minister fremsat Lovforslaget i en Tale paa ikke mindre end tre Timer, en Tale, som der ogsaa var mange interessante Ting i.

Hvis man skulde behandle alt det Stof, her foreligger, i Enkeltheder, tror jeg, Forhandlingerne vilde blive endeløse. Til Overflod er der kommet tre konservative Forslag til, saa vi har næsten aldrig haft saa meget til Behandling paa een Gang.

Jeg skal indskrænke mig til at fremdrage de vigtigste Hovedlinier i det forelagte Stof og skal naturligvis fremdrage de Enkeltheder, jeg mener der kan være Anledning til; men at gaa i den Grad i Enkeltheder som det ærede Medlem, der nys talte, finder jeg mig ikke foranlediget til. Det ligger imidlertid i Sagens Natur, at jeg maa ind paa visse Ting, som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen øjensynlig glemte i den historiske Fremstilling af mange Ting, der begyndte i Verden 1866; det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke har faaet 1927 med, og de Ting, det ærede Medlem her undlod at nævne, skal jeg søge at drage frem.

I sin Fremsættelsestale bebudede den højtærede Minister hele den store Reform — hvoraf vi altsaa her har et enkelt vigtigt Led —, som var omtalt i Trontalen og har været debatteret i lang Tid. Denne Reform, siger den højtærede Minister, skal gaa ud paa at samle omtrent 20 Love i 4: Ulykkesforsikringsloven, Lov om Arbejdsløshed og Arbejdsanvisning, som i Øjeblikket ligger i Udvalg, Lov om Folkeforsikring og saa Lov om Forsørgelse. Venstre kan give sin Tilslutning til, at dette Forsøg paa at faa en Forenkling i Stand gøres; det er en Tanke, der ikke er fremmed for os — jeg gør for øvrigt opmærksom paa, at allerede Administrationskommissionen, der blev færdig for nogle faa Aar siden, netop med Henblik paa dette har afgivet en enstemmig Betænkning.

Fra Venstres Side skal den højtærede Minister ikke møde Modstand, hvor som helst han vil søge at forenkle den sociale Lovgivning; men paa den anden Side maa